21/10/2019

10 Λόγοι του Νέου Αγίου της Ορθοδοξίας μας

/ Ορθόδοξες Προβολές

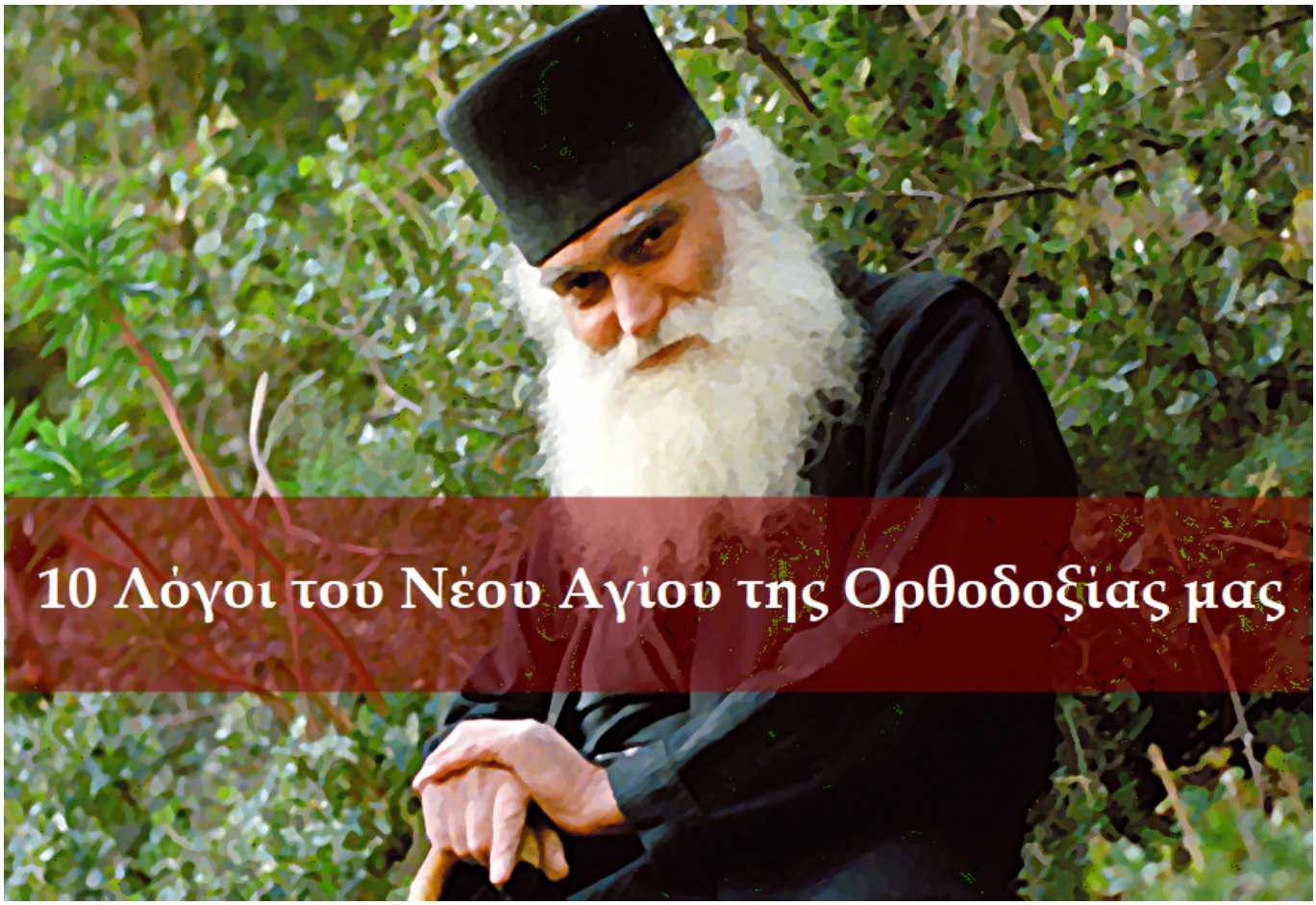

Δέκα αποσπάσματα λόγων εκ μέρους του μακαριστού Γέροντος Εφραίμ του Κατουνακιώτου και νέου Αγίου της Ορθοδοξίας μας, καθώς ετούτο προηνεγγέλθη δια στόματος του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου, κ.κ. Βαρθολομαίου (ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ – 20 Οκτωβρίου 2019).

1. Ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐπαινεῖ τὸν πλησίον του καὶ κατακρίνει τὸν ἑαυτό του, φθάνει σὲ μέτρα ἁγιότητος. Ἂν ζητᾶς ἐσὺ ἀπὸ τὸν ἄλλονε, ἐπειδὴ σὲ λύπησε, νὰ σοῦ βάλει μετάνοια, δὲν εἶσαι καλά, δὲν εἶσαι ἐντάξει, δὲν βαδίζεις στὸ δρόμο τῆς καλογερικῆς. Φθάσαμε, πατέρες, σ᾽ ἕνα τέτοιο σημεῖο, ποὺ μπορῶ νὰ πῶ ὅτι, ὅταν ἤμασταν κοσμικοί, ἤμασταν καλύτεροι. Τώρα δὲν σηκώνουμε λόγο, δὲν σηκώνουμε λόγο.

2. Γι᾽ αὐτὸ πολλὲς φορές, νὰ σᾶς πῶ, πατέρες, ἐφοβήθηκα τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ. Εἶναι σύμφωνος ὁ Θεὸς μὲ μένανε ἢ μήπως ἀλλάζει ὁ Θεός; «Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων Σου καὶ παρεκλήθην» (Ψαλμ. 118,12* 52). Ἔτσι εἶναι. Ὁ Σταυρὸς δὲν λείπει. Γιατί; Γιατὶ ἐφ᾽ ὅσον κι ὁ ἀρχηγός μας ἀνέβηκε στὸ Σταυρό, κι ἐμεῖς θ᾽ ἀνεβοῦμε, νὰ ποῦμε. Ἀλλὰ ἀπ᾽ τὴ μία πλευρὰ εἶναι γλυκὺς καὶ ἐλαφρός, ἀπ᾽ τὴν ἄλλη μεριὰ εἶναι πικρὸς καὶ βαρύς. Κατὰ τὴν προαίρεσή μας. Ἂν πάρεις μὲ ἀγάπη τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, εἶναι πολὺ ἐλαφρός, εἶναι σφουγγάρι, φελλός. Ἂν τὸ πάρεις, δηλαδή, ἀπ᾽ τὴν ἄλλη πλευρά, τότες εἶναι βαρὺς καὶ ἀσήκωτος.

3. Ἡ δικαιολογία δὲν εἶναι γραμμένη στὴ Γραφή. Οἱ ἅγιοι ὄχι μόνο δὲν δικαιολογοῦνται, ἀλλὰ ὑποφέρουν ἑκουσίως γιὰ τοὺς ἄλλους. Πάτερ, ὄχι ἔτσι. Ἐσὺ νὰ διορθώσεις τὸν ἑαυτό σου, ὄχι νὰ περιμένεις τοὺς ἄλλους. Ἐσὺ νὰ σταθεῖς ἀπὸ κάτω, νὰ σὲ πατᾶν ὅλοι. Τότες εἶσαι ἐν τάξει. Εἰδάλλως…

4. Μὴν ἀφήνεις τὸν ἑαυτό σου ἀνεπίσκοπο κάθε ὥρα. Κάθε ὥρα νὰ ἐποπτεύεις, νὰ ἐξετάζεις, νὰ ἐλέγχεις τὸν ἑαυτό σου. Εἶσαι ἐν τάξει αὐτὴν τὴν ὥρα; Ἐσὺ ὡς μοναχὸς ἐὰν εἶσαι βιαστής, ἐὰν εἶσαι ἀγωνιστής, θὰ κάνεις ἔλεγχο στὸν ἑαυτό σου, ὅλη τὴν ἡμέρα πῶς πέρασα;

5. Εἶπε ὁ Γέροντας, εἶπε ὁ Θεός. Τὸ στόμα τοῦ Γέροντος εἶναι τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ. Σοῦ εἶπε ὁ Γέροντας; «Μὴ φοβᾶσαι»; Μὴ φοβᾶσαι!

6. Ἐρχόμουνα μία φορὰ μὲ τὸν γερο-Παντελεήμονα τῶν Παχωμαίων, τὸν ἀρχιγραμματέα. Καὶ μοῦ λέει ὅτι, εἶχε πάει μία φορὰ στὸ Γρηγοριάτικο τὸ κονάκι, ἀλλὰ δὲν θυμᾶμαι ποιὸς ἦταν ἀντιπρόσωπος. Ἀφοῦ μιλήσανε, «τώρα θὰ πάω στὴν Κοινότητα», λέει.

– Πᾶμε μαζί, Γέροντα.

– Ὄχι, λέει, Παντελεήμων, ὄχι.

– Γιατί;

– Νὰ πάω ἀπ᾽ τὸ κονάκι μέχρι τὴν Κοινότητα, λέω τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς Παναγίας.

Εἶδες πῶς βιάζονται οἱ πατέρες!

7. Ξυπνάω. «Ἡ εὐχὴ τοῦ πατρός μου Ἰωσήφ», ἀρχίζω τὴν προσευχή. Πάω ταξίδι, ἀπὸ τὰ Κατουνάκια θὰ πάω στὴ Δάφνη, «ἡ εὐχὴ τοῦ πατρός μου Ἰωσήφ». Μαγειρεύω, «ἡ εὐχὴ τοῦ πατρός μου Ἰωσήφ». Πάω στὸ Βατοπαίδι, ἔχω τὴν εἰκόνα τοῦ Γέροντα στὸ δωματιό μου, τὴν ἀσπάζομαι καὶ λέω «ἡ εὐχὴ τοῦ πατρός μου Ἰωσήφ». Ἔτσι ἔρχεται κι ἕνας τεχνητὸς τρόπος γιὰ νὰ εἶσαι περισσότερο ἡνωμένος μὲ τὸν Γέροντα. Ὅπως ὑπάρχει ἡ νοερὰ προσευχὴ ποὺ λίγο, λίγο καθαρίζεται τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ γίνεται κατόπιν καὶ αὐτὸς φωτεινὸς μὲ τὴ νοερὰ προσευχή, ὑπάρχει καὶ αὐτὸς ὁ τρόπος ποὺ ἑνώνεσαι μὲ τὸν Γέροντα περισσότερο.

8. Μαζὶ μὲ τὴν εὐχούλα -τώρα δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε καὶ λεπτομέρειες, αὐτὸ ὅταν τὸ βρεῖς μοναχός σου, ἔχει περισσότερη δύναμη παρὰ ὅταν τὸ ἀκούσεις ἀπὸ τὸν ἄλλον- ἔρχονται τὰ δάκρυα· τὰ ὁποῖα δάκρυα λίγο, λίγο, λίγο ἀπὸ ἐσένα ἐξαρτᾶται νὰ τὰ αὐξήσεις. Πιστεύσατέ με ὅτι τὰ δάκρυα δὲν εἶναι τίποτες ἄλλο, συνήθεια εἶναι. Ἂν συνηθίσεις νὰ κλαῖς, τὴν ἄλλη μέρα θὰ κλαῖς, καὶ τὴν ἄλλη μέρα θὰ κλαῖς, καὶ θὰ φτάσεις σ᾽ ἕνα σημεῖο θὰ πεῖς: «Γιατί κλαίω; Κι ἐγὼ δὲν ξέρω». Ναὶ ἀλλὰ μὲ τὰ δάκρυα ξέρεις πόσος καθαρισμὸς γίνεται μέσα; Πῶς πλένεις τὴ φανέλα σου, τὸ μαντήλι σου μὲ τὸ σαπούνι, ἔτσι εἶναι καὶ τὰ δάκρυα στὴν προσευχή. Μέσα σου καθαρίζεται, καθαρίζεται, καθαρίζεται κι ἔρχεται κατόπιν σ᾽ ἄλλα ἀνώτερα δάκρυα.

9. Δὲν σὲ κατηγορῶ ὅτι ἔκανες ἁμαρτίες πολλὲς καὶ σοβαρές, ὄχι, ἄνθρωπος εἶσαι. Σὲ κατηγορῶ, γιατὶ δὲν ἐξομολογεῖσαι. Αὐτὸ σὲ κατηγορῶ. Ἔπεσες; Στὸν πνευματικό. Ἔπεσες; Στὸν πνευματικό, ὅλα στὸν πνευματικό. Καὶ ἡ ὁσία Μαρία, πρῶτα ἐξομολογήθηκε.

10. Τὸ Κοινόβιο εἶναι ἡ Κιβωτὸς τοῦ Νῶε. Βολιδοσκοπήσατε καὶ τὰ βιβλία τῶν ἁγίων Πατέρων. Πολλοὶ στὸ Κοινόβιο ἁγίασαν, στὴν ἐρημία ὀλίγοι, ὀλίγοι. Διότι ὁ ἐρημίτης ὅλο τὸ θέλημά του κάνει. Τὸ τέλειο εἶναι τὸ κοινόβιο, ὅλοι μαζί. Καὶ ὁ

Χριστὸς τὸ κοινόβιο παρέδωσε, ὅλοι μαζὶ τράπεζα, ὅλοι μαζὶ στὴν προσευχή, ὅλοι μαζί.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ: Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης, Έκδοση Ι. Ησυχαστηρίου «Άγιος Εφραίμ» Κατουνάκια Αγίου Όρους